

Trang Lịch sử
Chủ đề: TQGO AHVQVT
Tác giả: Đông Hương

HAI VÌ SAO ĐÃ TẮT

Bức điện tín đến Toulouse năm 1968 đề tên Tôn Thất Hanh, ba tôi. Ông mở vội ra xem rồi cũng vội gấp lại bỏ vào túi áo, quay lưng lại chúng tôi (hình như muốn giấu một điều gì đó không hay thì phải) vì thấy Ba tôi đang kể chuyện cười. Mẹ tôi như có linh tính, hỏi:

-Ai gửi điện tín gì vậy anh?

Ba tôi ngập ngừng, mẹ tôi thò tay vào túi Ba tôi, mở ra đọc và té xiu quy xuống. Ba tôi và tôi phải lay mãi Mẹ tôi mới tỉnh lại, nước mắt bà đầm đìa.

Tôi cảm lấy bức điện tín:

-Anh Hanh và chị Ba, hai cháu Ân và Rê chị (tên của Chị Thanh) bị rớt máy bay và chết rồi.

Hai đầu gối tôi run, tôi hiểu vì sao Mẹ tôi xiu, anh Ân và chị Thanh là hai người cháu bà thương nhất trong đám con của cô ruột tôi.

Thật ra, Mẹ tôi thương quý con cháu như ruột thịt, không có gì khác biệt giữa các anh chị và chị em tôi. Mẹ tôi tỉnh dậy, bảo Ba tôi phải đổi ngay vé máy bay để về Sài Gòn. Hôm sau, tôi đưa Ba Mẹ ra phi trường, nhìn ông bà thất thểu dìu nhau qua cửa hành khách ra máy bay, thấy ông bà bỗng chốc già đi mấy chục tuổi...

Anh Ân, chị Thanh,

Đáng lý ra em viết về anh chị đã lâu, các bạn em, và những người lính bạn của mọi Binh Chung QLVNCH cũng muốn em viết chút ít về anh chị, vị Tướng mà ai cũng quý mến và tưởng nhớ cho đến bây giờ. Em cũng muốn lắm nhưng khi em hỏi ý cô ở Toronto, cô buồn bảo:

-Thôi con, anh chị đã mất lâu rồi, đừng khơi lại chuyện cũ và để anh chị yên nghỉ.

Bây giờ cô cũng không còn, nhưng những bài viết về anh chị, nhất là anh, một vị tướng lãnh của Quân Lực VNCH rất được yêu chuộng, ngay cả những người lính trẻ, cho dù bất cứ Binh Chung nào, ai cũng còn nhớ tên Tướng Trương Quang Ân, điều này lại làm tôi nung nấu muốn viết về hai cái tên quen thuộc Trương Quang Ân và Dương Kim Thanh.

Cuộc đời và sự nghiệp của hai anh chị thì ai cũng đã biết và đã nhiều người viết như anh Phan Nhật Nam, Phạm Tín Anh Ninh nên đâu cần tôi viết điều đó, và tôi cũng muốn nhấn mạnh là chị Kim Thanh, một trong những người đàn bà [nữ quân nhân] Nhảy Dù đầu tiên của Việt Nam. Anh Ân rất hào hoa phong nhã, một vị tướng rất thanh liêm, xứng đáng là một sĩ quan QLVNCH. Anh chị rất xứng đôi, anh đến với chị bằng tình yêu tuyệt đẹp. Chị Thanh là người con gái đẹp vừa phải, không đến nỗi sắc nước hương trời nhưng nói về tính tình thì chị thật xứng đáng để mọi người từ gia đình đến bạn hữu cảm mến.

Có lẽ vì yêu anh mà chị đã theo đuổi sự nghiệp nhà binh, chị cũng ở cùng một binh chủng Dù như anh. Có lần anh chị đến nhà chơi lúc đầu, tôi theo hỏi anh đã quen chị tôi ở đâu, anh cười bảo:

-Anh chị gặp nhau trên trời.

Tôi lấy làm lạ câu trả lời của anh, sau mới hiểu ra là anh chị nhảy dù chung. Đặc biệt nhất là đám cưới anh chị, từ trên máy bay trực thăng, cô dâu và chú rể nắm tay nhau nhảy xuống, thật là lãng mạn, đẹp chưa từng thấy.

Lúc đó tôi chưa đến tuổi trăng tròn, bị Mẹ cấm không cho đi chơi tối với bạn, chỉ những lúc anh chị đến xin phép tôi mới được đi ăn kem hay uống nước, xem anh đánh billard. Tôi thương anh vì anh rất trung hậu, ngay thẳng, thanh liêm, không vì chức tước mà làm những điều không xứng đáng của một sĩ quan quân đội VNCH.

Như lần anh đi bộ đến nhà, lúc anh đang làm tỉnh trưởng Gia Định, mặt mày xanh lét, Mẹ tôi ngạc nhiên hỏi anh:

-Ừa con đi bộ mệt hả Ân?

Anh xin lỗi Mẹ tôi rồi chạy gấp vào toilet, lúc sau ra, anh trả lời:

-Dạ không, tại xe con hết xăng nên bị panne, con phải để nó đằng kia và đi bộ đến nhà Mợ.

-Chứ sao con không đổ xăng nhà binh?

-Dạ con vẫn đổ xăng mỗi lần con đi việc cho nhà binh, nhưng nay con đi chuyện riêng nên con không muốn vì xăng nhà binh là của nhà binh Mợ ạ.

Hôm anh đến nhà chơi và báo tin cho Ba Mẹ tôi hay anh sắp từ chức Tỉnh Trưởng Gia Định, Ba tôi hỏi tại sao, anh nói “tại có một bà Tướng sai lính đến đưa cho con tờ giấy nhờ con ký tên cho bà ta chiếm lại phần đất nào đó, con xét đơn khiếu nại của bà, thấy phần đất ấy bà ta không có quyền hưởng, con không ký, bà ta gọi điện thoại cho con bảo con nếu con không bằng lòng ký đơn cho bà, bà sẽ làm cho con mất chức ngay, nên con xin từ chức thay vì phải làm một việc bất hợp pháp.”

Có lần ngồi chơi với anh, tôi ngây thơ nói:

-Ước chi sau này lớn lên, em cũng tìm được người lính Dù như anh để thương và lấy làm chồng. Anh cười, vuốt tóc tôi:

-Biết đâu duyên trời hả Inou? Nhưng duyên trời và ước mong của tôi không bao giờ đến, xa với cái ước ao của mình là làm một người em gái hậu phương!

Tôi đi học xa, ở lại xứ người và lập gia đình, chồng tôi là bác sĩ mổ xẻ, xa hẳn luôn anh chị...

Mẹ tôi rất buồn và bị ám ảnh về cái chết của anh chị. Mẹ vẫn nói, chị Thanh chết là phần lớn lỗi tại bà, số là trước đó Mẹ tôi qua Nhật chơi, có mua một chuỗi ngọc trai đen (perle noire) cho tôi khi bà qua Pháp thăm tôi; không ngờ lúc Mẹ về, chị Thanh xuống nhà thăm Ba Mẹ, Mẹ đưa cho chị xem chuỗi, thấy chị trầm trồ khen đẹp, Mẹ bảo:

-Nếu con thích, mợ tặng con đó.

Sau khi về lại Sài Gòn, Mẹ tôi đi cùng với chị Sơn, em gái chị Thanh lên Kontum để dọn nhà cho anh chị tôi, Mẹ tôi thấy chuỗi, Mẹ đem về quăng xuống sông Sài Gòn.

Trở lại với sự thanh liêm của vị Tướng lãnh này, sau khi anh chị mất, gia đình nhận được số lương cuối cùng của anh là 53,000 đồng VN, trong tú áo, chị Thanh vón vện 3 áo dài, ngoài ra đồ đạc trong nhà rất đơn sơ.

Tối hôm đó Mẹ tôi ngồi dưới bếp nói chuyện với anh bếp, bà nghe anh kể:

-Tôi lắm bà ơi, tuy là bà Tướng như ai; lẽ ra sung sướng như những bà tướng khác, bà tướng của con cứ đến chiều thứ Sáu đưa cho con tiền, nhờ con đi mua bột, đường và trứng để bà làm bánh để mai nhờ con đi bỏ mỗi giùm.

Cái chết của anh chị có những điều mình không cắt nghĩa được, tối trước ngày anh mất, anh xuống câu lạc bộ, đãi hết những người trong tối đó, anh hỏi bạn hữu sĩ quan và lính tráng xem anh còn mắc nợ ai bao nhiêu bao nhiêu để anh thanh toán ngay, như anh có một linh tính nào đó.

Tuần lễ trước khi anh mất, anh bệnh và được ở nhà dưỡng bệnh, nhưng anh muốn đi cùng chị ủy lạo binh lính và gia đình lính nên anh chị cùng đi bằng trực thăng. Mỗi lần anh chị đi như vậy, anh chị vẫn đem theo cháu trai nhỏ theo làm mascotte, nhưng lần này anh chị không cho cháu theo. Ngay giờ máy bay bị cháy rơi xuống đất, thằng bé đang nằm ngủ cạnh bà ngoại, bỗng chồm dậy khóc ré lên:

-Máy bay cháy, máy bay cháy... Cô tôi không hiểu gì, ngỡ nó nằm mơ, sau đó có người đến cho hay tin anh chị bị chết cháy, thật thảm thương.

Anh Ân, Chị Thanh,

Còn nhiều những chuyện chung quanh cái chết của anh chị, nhưng em chỉ viết nhiều đó thôi để tưởng thương anh, một vị Tướng Dù, binh chủng mà ngày trẻ em vẫn mơ, cho đến cuối đời, hình ảnh anh chị vẫn hiện diện trong tim em. Em cảm ơn trời đã cho gia đình mình vị tướng lãnh như anh, Trương Quang Ân và một chuẩn úy Dù như chị, Dương Kim Thanh.

Đông Hương

Ban Kỹ Thuật ghi chú:

Cố Thiếu tướng Trương Quang Ân và những chức vụ tại Sư Đoàn Nhảy Dù:

- Đại Đội trưởng ĐĐCB-ND: Trung úy Trương Quang Ân*
- TĐ3ND: Trung úy Trương Quang Ân*
- Trưởng Phòng 3 Lữ Đoàn Nhảy Dù: Đại úy Trương Quang Ân*
- Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 8 Nhảy Dù: Đại úy Trương Quang Ân*
- Chiến Đoàn Trưởng Chiến Đoàn 1 Nhảy Dù: Trung tá Trương Quang Ân*
- Chiến Đoàn Trưởng Chiến Đoàn Đặc nhiệm Nhảy Dù (gồm 3 Tiểu Đoàn 3, 5 & 6ND): Trung tá Trương Quang Ân*
- Chiến Đoàn Trưởng Chiến Đoàn 2 Nhảy Dù: Trung tá Trương Quang Ân tham dự chiến dịch Ia Drang.*

Trích Quân sử Binh Chủng Nhảy Dù/QLVNCH

Nguồn: Internet eMail by Batkhuat Nguyen chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, January 14, 2019
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*